

## những buổi chiều Phước Long



guayasamin-oswaldo

chiều nay say khướt không vì rượu  
bạn dẫm thẳng nghêu ngao hát điên  
cởi áo, khoe thời gian tàn tạ  
ta cũng già khi tuổi thanh niên.

chiều nay sao bỗng thềm đập phá  
cung tay mà đấm vỡ hư không  
vì sao ta sống đời hoang hóa  
đã bốn năm vai nặng ưu phiền

chiều nay nhớ quá mười năm trước  
sách vở xô xao những giảng đường  
chữ nghĩa tưởng làm nên tri thức  
sao giờ ngu muội giữa rừng hoang.

chiều nay áo rách, ta ngồi vá  
như vá mảnh đời không rõ tên  
ngoài hiên nắng xế, lòng cũng xế  
vá hoài không kín vết thương tim.

chiều nay đưa tiễn thêm thằng bạn  
bỏ cuộc giữa chừng quên miếng ăn  
bạn chết đơn sơ như đã sống  
không áo quan, không vải liệm hồn.

chiều nay thoáng gặp trên đường vắng  
có dáng ai gánh gạo nuôi chồng  
cảm phục lắm nghĩa tình trong sáng  
ta ngả nón chào những thủy chung.

chiều nay tưởng tiếc thời cung kiếm  
mộng ta xưa phiêu dạt chốn nào  
đồng đội rưng rưng giờ buông súng  
chào nhau lần cuối ngõ chiêm bao.

chiều nay thương mẹ quê xa đó  
tóc thêm sợi trắng đợi ta về  
chất chiu tiền muôn mua quà nhỏ  
gởi ta cùng hào khí cửa cha.

chiều nay ta bật cười ngạo mạn  
khinh lũ người ngu dốt, tối tăm  
chỉ tiếc ta xác thân, vây hãm  
bởi bốn bề chủ thuyết mê man.

chiều nay buồn nhưng không khóc được  
có nỗi gì đè nặng ngang tim  
có phải mai sau là cái có  
cho ta sống hết nửa đời quên.